

DATO: 28.05.2018

Sagsnr.2014-460

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har klager klaget over indklagede.

Sagens tema:

Klager, som er arrestinspektør, har klaget over, at indklagede som beskikket forsvarer for en klient, der var varetægtsfængslet i Arresthuset i (bynavn), har tilsidesat god advokatskik ved forsøg på "klientfiskeri", idet en anden indsat var i besiddelse af indklagedes visitkort.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 6. februar 2014.

Sagsfremstilling:

Arresthuset i (bynavn) blev den 5. februar 2014 ringet op af advokat A, der oplyste, at han – i forbindelse med et klientbesøg i arresthuset – dagen forinden havde set, at indklagedes visitkort sad på klientens opslagstavle. Det var advokat A's opfattelse, at der var tale om forsøg på "klientfiskeri".

En ansat fra arresthuset fik af advokat A's klient oplyst, at han havde fået visitkortet af en anden indsat i arresthuset med en opfordring til at skifte advokat.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

Klager har påstået, at indklagede har tilsidesat god advokatskik ved forsøg på "klientfiskeri", idet en indsat, der ikke var indklagedes klient, var i besiddelse af hans visitkort.

Klager har til støtte herfor særligt gjort gældende, at pågældende, der var advokat A's klient, havde oplyst, at han havde fået visitkortet af en anden indsat i arresthuset med en opfordring til at skifte advokat.

Endvidere har klager oplyst, at yderligere 2 indsatte den 4. februar 2014 havde foretaget advokatskifte. Til personalet i arresthuset havde de oplyst, at de var utilfredse med deres tidligere advokat, og at en anden indsat i arresthuset havde opfordret dem til at skifte til indklagede.

Indklagede:

Indklagede har påstået klagen afvist som grundløs og har til støtte herfor særligt anført, at han aldrig, hverken direkte eller indirekte, har haft kontakt til andre end sine egne klienter i arresten.

På den baggrund har indklagede anført, at der er sket en almindelig anprisning af egen forsvarer, som indklagede har været helt uden indflydelse på.

Indklagede har endvidere oplyst, at han primo februar 2014 havde 6 klienter, som var varetægtsfængslet i Arresthuset i (bynavn). Klienterne var i besiddelse af hans visitkort.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 13 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Advokater må alene påtage sig en sag for en klient efter direkte anmodning fra klienten, fra en anden advokat på klientens vegne eller efter anmodning fra en offentlig myndighed eller andet kompetent organ.

Hensynet bag bestemmelsen er at beskytte klienter mod unødigt at blive forstyrret af advokater, som forsøger at skaffe sager. Dette hensyn må i særdeleshed gøre sig gældende, når der er tale om frihedsberøvede klienter, der befinder sig i en særlig sårbar position.

Advokater kan imidlertid markedsføre deres forretning på samme vilkår som andre erhvervsdrivende.

Advokatnævnet finder det ikke godtgjort, at indklagede har udleveret visitkort til andre indsatte end sin egen klient eller til ophængning i arrestens fællesrum, ligesom det ikke er godtgjort, at indklagede har bedt sin klient om at videregive visitkortet til andre indsatte.

På den baggrund finder Advokatnævnet det ikke godtgjort, at indklagede har forsøgt at skaffe sig klienter ved direkte henvendelse til en anden advokats klient.

Advokatnævnet finder derfor, at indklagede ikke har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, og Advokatnævnet frifinder således indklagede.

Herefter bestemmes:

Indklagede frifindes.

På nævnets vegne

Nicolai Pii